

Per JesusR el dl., 11/11/2019 - 00:00

Com és que quan vas pel carrer portes les orelles connectades i mentre camines escoltes la música de sempre? Ni tens el gust de caminar, ni et pots deixar portar pel que escoltes, i sempre fas dues o tres coses alhora.

Em vas convidar a dinar. Moltes gràcies. I quan érem al segon plat ja havies tret el mòbil i el tenies sobre la taula; és clar, segons el que dèiem consultaves el GOOGLE i m'explicaves alguna curiositat. Però, home, jo el que desitjava era parlar amb tu, de debò, tinc els meus mitjans per cercar el que m'interessa.

Em dius: encara que jo ja sé el camí de casa teva, trauré el tom-tom. Et va bé? Si vols, cap problema. "D'aquí a tres-cents metres giri a l'esquerra", "quan arribi a la plaça agafi la quarta sortida..." Quina veu més desagradable té aquesta bona dona del satèl·lit; per què no ho apagues?

Aquell noi que va amb patinet per la vorera va a tota velocitat, esquivant amb molta agilitat; i també està parlant amb veu alta, potser amb la parella. No sé què diu, encara que he pogut entendre dues paraules: "No siguis boja!" Ell sí que va una mica boig!! Velocitat, patinet, i la parella!!

(Quan he arribat al despatx trobo la teva pregària. Quina casualitat, parles del que estava pensant. Dius: Senyor, avui faré una cosa i després l'altra, no vull fugir del moment que toca, si camino, doncs, camino i prou, si llegeixo, doncs, llegeixo i prou... què et sembla?)

Em sembla estupend! Ja ho deien els mestres antics: AGE QUOD AGIS, que vol dir "fes el que fas".